

a realgáru prejavil aj kremeň a dolomit (tab. 1). Čistý dawsonit bol analyzovaný infračervenou absorpčnou spektroskopiou (obr. 1). Charakteristické absorpčné pásy valečných vibrácií skupiny CO_3 sú v rozmedzí $860\text{--}880\text{ cm}^{-1}$ a v okolí 1390 cm^{-1} . Hydroxyl sa prejavil na zázname dawsonitu absorpciami pri 3590 a 3620 cm^{-1} . Semikvantitatívnu spektrálnu analýzu sa zistil obsah Al a Na (základné prvky dawsonitu) v desiatkach percent, kým Ca, Fe, Mg, Si patriace železnatému dolomitu a kremeňu majú percentový obsah.

Dawsonit na Slovensku prvý raz určil R. Ďuďa (1979) ako sprievodný minerál ortufovej mineralizácie na východnom Slovensku. Dawsonit zo Španej Doliny možno zaradiť medzi nízkotermálne minerály spolu s realgárom, antimonitom a rumelkou, ktorú zo Španej Doliny opísal D. Kubíny (1964).

Výskyt opísaných minerálov v horninách verukána možno geneticky zdôvodniť neďalekými neogénnymi ložiskami rumelky a realgáru pri Malachove a Tajove.

*Geologický prieskum
Banská Bystrica*

RECENZIA

J. L. Roberts: **Introduction to geological maps and structures**. 1st ed. Oxford, Pergamon Press Ltd. 1982. 332 p.

Výber klasických učebníc štruktúrnej geológie na zahraničnom trhu umožnil J. L. Robertsovi netradičný, ale zato efektívny výklad štruktúrnogeologických problémov. Cieľom recenzovanej príručky je totiž metodika odlišovania a rekonštrukcie typu a priestorovej pozície štruktúrnych prvkov z geologických máp. Tomuto zámeru podriadil aj sled, náplň a štruktúru ôsmich kapitol publikácie, a to od štruktúr sedimentov cez vrásové, puklinové a zlomové štruktúry po štruktúry vytvorených hornín.

Každá z kapitol sa začína výstižnou charakteristikou príslušných štruktúr a základných problémov ich genézy a končí sa diskusiou o ich variabilnosti v mapovom zobrazení v závislosti od interferencie reliéfu, typu príslušnej štruktúry aj stavby územia. Kinematické aspekty štruktúr sú vzhľadom na zameranie práce zredukované na nevyhnutné minimum. Samostatne a na relatívne veľkom priestore (53 s.) sa interpre-

tujú typy, význam, odlišovanie a interpretačná problematika diskordancií. V záverečnej kapitole je charakteristika základných štruktúr kratónov a orogénnych zón. V ich rámci sa spracúvajú štruktúry metamorfítov, a to v oboch polohách, s dôrazom na vystihnutie typu a variačného trendu v priečnom a vertikálnom profile orogénnej zóny.

Recenzovaná publikácia nie je určená špecialistom. Odráža sa to v rozsahu aj forme spracovanej problematiky. Práve posledné hľadisko patrí medzi najväčšie klady príručky. Jasné formulácie, umocnené zvyčajne hojnými a starostlivo vybranými ilustráciami, iste poslúžia ako vhodné repetitória štruktúrnej geológie aj anglickej terminológie, ale najmä ako metodický návod na využitie štruktúrnej geológie v mapovacej praxi aj skúsenejším pracovníkom. Veľmi vydarené a s citlivým použitím absolútnych parametrov deskriptívnych klasifikácií (J. G. Ramsay, M. J. Fleuty) sú spracované vrásové štruktúry včítane interferenčných typov naložených systémov.

Stanislav Jacko